

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közigazgatási s társadalmi lap.

A SZABADELVŐPÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször, u. m. Hétfőn, Kedden, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton.

Előfizetési feltételek:

helyben hazhoz hordva vagy vidékre postán küldve.

Egész évre . . . 10 frt.
Félévre . . . 5 frt.
Negyedévre . . . 2 frt 50 kr.
Egy hónapra . . . 1 frt.

Előre nem fizetve a kiadónál.
Kutasi Imre nyomdájában, a társulatnál K. Lajos és J. Csáthy Károly könyvkereskedéseknél, vidéken a postahivatásoknál.

Hirdetési díj:

10 soros hirdetés 5 krajczár. Nagyon terjedelmű a többiben megjelölt hirdetéseknek leengedés történik. Helyesdíj minden hirdetés után 30 kr. Nyitási költségek minden sorra 20 kr. — A hirdetésnek által vétetnek fel. — A hirdetésnek a szerkesztőségben és kiadóirodákban. — Az előfizetési s hirdetésdíj pénz a kiadónál, a lap szellemi részét tartó közlemények a szerkesztőségben, a kiadóirodákban, a kiadóirodákban. — A hirdetésdíj 19. sz. alatt szabályozott.

Debreczen, decz. 12.

A kereskedelem, ipar és földművelés új minisztere br. Kemény Gábor figyelemreméltó beszédet intézett a tisztikarhoz, midőn a miniszterium vezetőjét átvette.

Nem mintha valami nagyszabású kereskedelmi politika alapjait rakta volna le a beszédben az új miniszter. De hát azokat a nagyszabású államférfiakat, kik e téren valami óriási lendületet alkotnának érdekeinknek, megvalljuk, hogy nem is látjuk sehoh, akármerre tekintünk, ha csak a „P. Lloyd” szerkesztőségében nem űnek, szerényen elrejtőzve a világ szeméi elől.

Az új miniszter beszéde nem tartalmaz világraszóló eszméket s ha mégis figyelemreméltónak nevezjük, annak oka abban rejlik, mert először halljuk e ressort miniszterének ajkairól kellő méltatásban részesülni a földművelést. Először halljuk azt, hogy a miniszter első sorban ezt akarja tevékenysége tárgyává tenné.

Számtalanszor volt elmondva szóval, írásban, hogy földművelő nemzet vagyunk; de épen azon helyütt, hol leginkább kellett volna látszani ezt legkevésbé figyelembe venni. Amint azelőtt az őt, mióta a nemzet önrendelkezési jogát visszanyerte, épen ez irányban történt legkevésbé. Sem a kormány, sem az országgyűlés nem tette meg, a mit földművelési érdekeink előmozdítására megtennie kellett volna. Ne leplezzük a mulasztást, valljuk be őszintén.

Az egymást föl váltó miniszterek mindegyike, úgy látszott, mintha abban a hitben élt volna, hogy a földműveléshez sem szükséges gondoskodni a földművelési miniszterhoz tetetett át, hol a kopasz területek befalásása körül követendő szabályokat most dolgozzák ki.

Igy tengődtek földművelési érdekeink éveken át s a mi csekélyes történet ez érdekek lendítésére, társadalmi uton történt. Csak legutóbbi időben jeyezhetünk föl a kormány részéről némi kezdeményezést, kissé élénkebb mozgást e téren. Addig a földművelés csak mostoha gyermeke volt a kereskedelmi tárcza vezetőjének.

Ha valami krach történt be a kereskedő világban, ha pénzkrisisről ógázott a börzse egy pár megrémült vagy magát csak megrémültnek szinlelő üzér, a miniszterium rögtön ijedten kapkodott fűző-fűző, hogy a bajon segítsen; de a földművelő osztály siralmas panaszait csak vállonitva hallgatták abban a boldog Lónyay- és Kernápolyi-korszakban.

Ki törődött volna a durva görnyögős földdel, hol arezunk verjékével kell megkeresni a mindennapi kenyeret, mikor az égből oly sűrűn hullt az isten ajdása a tömérdek részvénypapir képében s a világ minden szédelője ide esdült hozzánk, hogy ezt a szégyen elhagyott Magyarországot boldogítsa!

Azóta bekövetkezett a fájdalmas kiábrándulás és az azt követő hasznos okulás.

lás. Ezren meg ezren jutottak koldusbotra, sok becsületes munkás élet keresménye oda veszett; de a nép milliói megtanulták, hogy ne kapasszodjanak levégőbe épített fellegvárak után, hogy az ipar kifejlésének bizonyos előfeltételei vannak bizonyos solid alapja, melyeket fokként kell lerakni, mert mintegy varázsszóra nem válhatik a földművelő állam egy pillanat alatt iearizó állammá.

Az ész nélkül alapított vállalatok, a számítás nélkül keletkezett gyárak romba dőltek; de a föld megmaradt s a magyar nép annál inkább ragaszkodik e földhöz, mely apátit táplálta s melynek unokáink is táplálni kell. A kormány és törvényhozás feladata, hogy nagyobb mérvben mint eddig karolja föl a földművelés érdekeit s a népek nagy versenyében, hol idegen államok ép úgy fenyegetnek terményeikkel, — mint fegyverekkel, biztosítson nekünk becsületes existenciát.

Nagy minisztertanács lesz a héten a várpalotában ő felsége elnöke alatt, melyen az országgyűlés legközelebbi teendői, a legközelebbi megejtendő hitelmelvelet s a legközelebbi törvény elkészítésének sorrendje iránt fognak határozni.

— **A jövő évi költségvetést** a kormány valószínűleg még e héten be terjeszti a képviselőháznak. Szapary ez alkalomra terjedelmes expozé terjeszt elő.

— **A közepantodák reformjáról** szóló törvényjavaslat — mint értesítünk — már teljesen elkészült a közoktatásiügyi miniszteriumban s a karácsonyi szünidő után fog a törvényhozás elé terjesztetni.

— **Az erdőtervény javaslat** radikálisan átdolgoztatott a belügyminiszteriumban. Az e tárgyban működött bizottság már befejezte működését. A munkálat kiegészítés végett a földművelési miniszteriumhoz tetetett át, hol a kopasz területek befalásása körül követendő szabályokat most dolgozzák ki.

— **Zichy-Ferraris Viktor gr.** belügyminiszteri államtitkárát való kinevezését a hivatalos lap már a legközelebbi napokban fogja közzétenni.

— **Azon hír,** mely szerint a szabadelvű párt klubjából újabbon több képviselő, név szerint Csengery, Kautz és Ördödy kilépnének szándékozik, teljesen alaptalan.

— **A bécsi hiv. lap közli** Lucam urnak, a national-bank volt vezérnökének az osztrák magyar bank alkormányzójává kinevezését.

Országgyűlés.

A képviselőházak tegnap igen érdekes ülése volt. A partegyelem teljesen felbomlott, s szavaztak jobbra és balra. Még Madarász József is azon helyzetbe jutott, hogy Tisza Kálmánnal kellett szavaznia.

A vitát a naplóíró bizottság jelentése verte fel a horvát képviselők beszédének naplóságtól, mely szerint ezen beszédek a horvát képviselőköt mindjárt a beszédek tartása után elkerült, eredeti horvát nyelven s magyar fordításban jönnének a naplóba. Az előadók Péchy Jenő ezen indítványa után Beöthy Algenon azt indítványozta, hogy miután nem lehet kívanni a horvát képviselőköt, hogy beszédeiket leírják, egy horvát gyorsíró alkalmazásuk. Mihailovics K. horvát képviselő pedig azt hozta javaslatba, hogy

beszélhessenek ők a magyar országgyűlésen nemetül.

Csanády Sándor mindent inkább hitt volna, mintsem hogy annyira elfajuljon a nemzet, hogy e házban szóba hozassék a német nyelv használata. (Derülték jobb fölül.) Igaz, hogy sokan e házban nem értenek horvátul; de sokan vannak azok is, kik nemetül nem tudnak, és szóba kijelenti, hogy maga is egyike azoknak, kik a német nyelvet tudni nem akarják. (Zajos derűtség.)

Tisza Kálmán tud is, akar is tudni nemetül, mert a művelt világ legnagyobb nemzetének nyelvét érteni nem szégyen; de határozottan nyilvánítja ő is, hogy a magyar képviselőházban más, mint a magyar és a törvény által megengedett horvát nyelv semmi viszonyok közt nem lehet megengedhető. (Élénk helyeslés.) A naplóíró bizottság indítványára nézve aggályai vannak; mert a beszédek csak hetek múlva jönnék a naplóba, s így azokra csupán a napló után bajos lesz reflectálni, a mi, míg a beszéd csak horvátul van ott, nem tűnik fel, de ha magyarul is ott lesz, nagyon felöltözik. Jó volna e dolgot jobban megfontolni. Madarász J. helyesli ezt, s a határozat elhalasztása iránt indítványt nyújt be.

Hoffmann Pál, Beöthy Ákos, Tomcsányi László s Szontagh Pál a naplóíró bizottság javaslatát pártolták, Irányi Dániel pedig Beöthy Algenon indítványát.

Szavazásra kerülvén a dolog, a ház többsége Madarász javaslatát fogadta el, és így érdemlegesen nem határozott.

Az ellenzék a magyar delegatióban.

A magyar delegáció kisebbsége tegnapelőtt Horváth Boldizsár lakásán gyűlést tartott, s azon az occupáció jövő évi költségének fedezéséről szóló többségi javaslat ellenében beadandó különvéleményt állapította meg. E különvélemény kibontva a hosszúság körülírásból, így hangzik:

A külügyi albizottság kisebbsége nem szavazta meg a többség által javasolt 20 millió átalányt, mert:

- a) ezen költségek jogalapja nézve az országgyűlés még nem határozott;
- b) az átalány megszavazása oly felhatalmazást ad, mely szerint a közös hadügyi miniszterium kénye s kedve szerint határozhatja meg, hogy mennyi hadsereget, s meddig alkalmazozzon Boszniában;
- c) mert a kisebbség gr. Andrássy politikájának eredményeit helyteleníti.

Van valami a különvéleményben arról is, hogy a t. kisebbség mennyire óhajja az occupáció hadsereg szükségleteit kielégíteni, de minthogy Andrássy a külügyminiszter s Tisza Kálmán nem akar megbukni bizony nem ad ő egy grislit sem. Ebből aztán megel a vitéz hadsereg.

A bécsi reichsrath

decz. 10-én nyílt meg újra. A főtárgy, a mi végett megnyitatták, a berlini szerződés. Gross erre nézve 18 tagu bizottság kiküldését javasolja.

Lienbacher kijelenti, hogy a szerződés nem voltaképeni kormányelőterjesztés, csak Spizza bekebelezésének kapcsán tárgyalható. Prazak is ezen a véleményen van s azt tartja, hogy ez az ügy csak a delegációk elé tartozik. Stremayer miniszter is olyanformán nyilatkozik, bár nem egész határozottan. A kormány, ugymond, Spizza bekebelezést végett terjesztette elő a berlini szerződést.

Herbst, Sturm, Russ kikélnék e főfogás ellen s az elnök is azon nézetet jelenti ki, hogy a berlini szerződés jogervényes s így mint a napirend tárgya kezelendő.

Gross indítványa tehát nagy többséggel elfogadják s a mi legutóbb, a miniszterek is mellette szavaztak.

Granitsch interpellál, hogy tervezetik e közös kölcson Bosznia közigazgatási költségei-

nek fedezésére? Pratis miniszter kijelenti, hogy a közös kölcsön lehetősége ki van zárva. Coronini és Dubsy grófok ez ülést után kiléptek a haladó párt klubjából.

Az orsz. magyar színész-kongresszus.

December 11, d. e. 10. ó.

A tegnap megnyitott orsz. színész-kongresszus ma délelőtt folytatta ülést R. b. a. y. Ferencz elnöke alatt. Felolvastatván a tegnapi ülés jegyzőkönyve, áttértek az ülést tárgyra. Magyarország színész-kerületekre való felosztására. Ennek eredménye az lesz, hogy bizonyos számú színigazgatótól több nem lesz az országban, mert minden kerületben csak egy színházat fog működni, ez által a konkurrenzának némi határ lesz szabva és így az egyes társulatok megélhetése biztosítva lesz. E kerület felosztás ügy eszközöltetett, hogy mindenik kerületben van teli színház is, ugyanis a társulat saját kerületében télen nyáron fenakadás nélkül működhetik. A kerületek két, három vagy több városból állanak a szerint, a mint azok jobb vagy gyengébb állomások.

A mai ülésen számos vitára adott alkalmat a kerületekre való felosztás. Így Szeles Janos az egész intézményt kárhözhatja, mert — ugymond — e színész-czéhrend-zer nem lesz jó hatással a színművészetre; az egyes színészek ezáltal, mintegy oda lesznek vetve az igazgatók önkényeinek. Szeles nézetét a kongresszus már nem vehette tekintetbe, mert még tegnap elhatározta az ország színkerületekre való felosztását.

Hosszas vita tárgyat képezte az is, vajjon hány kerületre osztassék fel az ország. Kik kevesebbet ajánlottak, nézetüket azzal indokolták, hogy így a selejtesebb színészek kicseppennek; kik pedig több kerületet ajánlottak, azt hozták fel érvelni, hogy ha kevés lesz a kerület és így a színházat is, sok színész kenyer nélkül marad.

Rákósy Jenő indítványozza, hogy a központi kormánytanács a kerületek számára nézve ne mondjon most végleges határozatot, hanem csak egy próbát letele után. Indítványa közlésre talált.

Némelyek azon aggályoknak is adtak kifejezést, hogy az ilyen intézkedés mellett megtörténhetik az is, hogy valamey igazgató kerülete egyik városban szívesen látta, míg a másikban nem. Végül az ülést elfogadta a kormánytanács azon indítványát, hogy az ország 30 színkerületre osztassék fel. Mi megtörténvén, a mai ülést véget ért.

Öszinte szavak.

A „Debreczen” 238-ik számában a független-égi párt választmánya adatokat kíván arra nézve, hogy az ő jelöltjeik megválasztatása mellett vesztegetések történtek volna.

— Jobb lenne ha a t. választmány nem lépne fel ez ügyben oly nagy garral, mert bizony bizony beletörök a kése. — Mi ez alkalommal csak azt kérdezzük egész szerényen, hogy ha nem történt semmi vesztegetés, hát mielőt került elő ez hova fordított azon néhány darab ezres bankó? — melyet a báró Baldacci választása előtt napon egy idegen, de pártjúbéli vezérfehér a helybeli osztr. szab. nemzeti bank főkönyvben felváltott? Hát azon több száz darabba menő ezüst tallér, melyek Vernessy Lajos által kezeltettek s melyeket Boross Mártonnól is váltott lelet 50 dbot ugyan mi czéhből adattak át Furmann Frigyes nevű helybeli üzernek, ki közmondásulag Bódogh Albert mellett erősen korteskedett? Megkíméljük a t. választmányt a hon farságságtól, hogy törje fejet a választson s megválaszoljék mi ő helyt-e a következőkben: „hát az ezres bankókön ittanak vala nagyokata megboldogult b. B. — egésztégére, az ezüst tallérokat pedig a t. Bódogh párti választók gyermekeknek között osztották ki enlélek.” No mondja aztán meg valaki, hogy ez vetek és hogy mi aljas rágalmazók vagytunk.

— **Baleset érte** Rudolf trónörökös ő felségét. Mint egy prágai távirat jelenti, egy szobapuskával véletlenül megölte magát balkezén; a lövés a hüvelyk és mutató ujjak közt áttért a hason; a seb 3 hüvelyk hosszúságú; a fájdalom nem jelentékeny. Az első orvosi jelentés tudatja, hogy a tró örökös állapot egyáltalában kielégítő, de hosszabb kíméletet tesz szükségessé.

— **Két dekorált honatya.** A boszniai hadjáratban tanúsított érdemeiket Pulszky Ágost a Szentistvánrend 3-ik osztályát s Márkus István a katonai érdemkeresztvet nyerték.

— **A párisi közkiállításról** a kiállítás tárgyak egy része már hazra érkezett. A kiállítási bizottság felosztott s a t. azok Harákányi Frigyes biztosalt visszaverték. Ez utóbbi a kiállítás magyar osztályáról a kormányhoz részletes jelentést fog felterjesztetni. Az ermekkel kitüntetett iparosok közt az ermek ünnepélyes kiosztása jövő évi január hó első napjában megy végbe Budapesten a világ nagy termében. Vidékre az ermek valószínűleg az ipar- s kereskedelmi kamarák útján fognak szétküldeni.

— **Új evi és látogató-jegyek** Kutasi Imre könyv- és könyvnyomtatás (fopiacz Sz. Nagy Károly-ház) a legelőször úrszámítás mellett — egyszerűtől a legdrágább kiállításig — készítettnek. Megrendelések írt. Csáthy Károly és Schwartz Máté papírkereskedésében is elfogadjatnak.

— **Oh, a szegény gyöngö te!** — mondogja magában a földjülatu öreg asszony, — bizony megszakad beléd!

En nem bírok elérkeznyülés nélkül reá gondolni, ha eszembe jut, mit kellett e szegény ifju nőnek kiállnia. Testben lélekben ösztöretve, melében az eles nyiló fájdalommal, s ama még rettenesebb erkölcsi fájdalommal, mely naponként elkövetett lealacsonyító tettenek tudatából származott. Idegen szüntelen fellegázva örökös izgatottságban, mily élete volt e szép fiatal lénynek.

Lázasan számítgatott, szüntelen s rakagatta felre a krajczárokat, forintokat s mikor elérkezett a hónap vége, éppen annyit gyűjtött össze, hogy a prológusára elég volt. Kineses Gábor ur eltalálta.

— **Még jobban kell** takarékoskodnom, még jobban megszorítani minden kiadást! — sohajtott föl lázasan, reszkette Etelka.

Külföld.

A czár sajtókezü levelet intézett Viktoria királynőhöz s békés érzelmeiről biztosítja az angol kormányt. Suvaloff arról tett jelentést, hogy az orosz követ elhagyta Kabult. Többen tábornok pedig egy orosz tábornok tisztet küldött a királynő angol consuihoz, a ki bocsánatot kért és tudatta, hogy a consuluatába betolakodó orosz tisztet degradálták és bezárták.

Mind csupa békéhr ma. **Konstantinápolyból** nagy dolgok hírért hozza a távirat. Mahmud Damad pasa a szultán sógora száműzetett. A szultán elnöke alatt minisztertanácsot tartottak, a melyben a Konstantinápolyban tartózkodó valamennyi volt nagyvezír részt vett, Mehemed Rusdi pisától Szavfet pasáig. Azt hiszik, hogy a reformtervezet képezte a taadásokozás tárgyat. Az új kormány rendkívül erőlté fejt ki.

Az angol parlament felső házában Beaconsfield lord felett a kormány politikája ellen felhozott vádakra. Az ellenzéknek szemere hánytá kritikájának kicsinyességét, midőn a birodalmi politika nagy kérdései forognak szóban. A kormány gondoskodni fog a birodalom biztosításáról. Oroszország tőgtőni megjelöendékkel Afganisztán közelében a dolgok tovább állhattak volna fenn, mint a hogy az utolsó 25 év alatt fenn álltak. Most szabadabban beszélhet arról mint egy év előtt, sőt mint 8 hónap előtt, midőn a háború Oroszországgal a közép-ázsiai előkészületeket teljesen helyesekké tette. Az eddigi helyzet nem állhat fenn tovább Afganisztánban. Végül arra figyelmeztet, hogy a minden áron való béke több háborúnak volt okozója mint bármí más.

Ezután szavazásra kerülvén a dolog, az ellenzék indítvány 201 szavattal 65 ellen elvetetett. A kormánynak még soha sem volt ily nagy többsége.

Az alsóházban a vitát csütörtökig elhalasztották. **Szt. Pétervárott** a czár megvendégelte a György rend lovagait. Körülbelül 4000 ember volt a palotában. Az első poharat a czár a német császárral, mint a rend legdrágább lovagjairt s a muszka hadsereg barátjairt urtette.

A dán képviselőházat feloszlatták.

Napi hírek.

— **Az udvari estély,** melyet az ünnepek előtte terveztek, — mint értesülünk — e hó-ról elmarad s csak akkor fog megtartatni, ha a delegációk Budapesten befejezik működésüket.

— **Baleset érte** Rudolf trónörökös ő felségét. Mint egy prágai távirat jelenti, egy szobapuskával véletlenül megölte magát balkezén; a lövés a hüvelyk és mutató ujjak közt áttért a hason; a seb 3 hüvelyk hosszúságú; a fájdalom nem jelentékeny. Az első orvosi jelentés tudatja, hogy a tró örökös állapot egyáltalában kielégítő, de hosszabb kíméletet tesz szükségessé.

— **Két dekorált honatya.** A boszniai hadjáratban tanúsított érdemeiket Pulszky Ágost a Szentistvánrend 3-ik osztályát s Márkus István a katonai érdemkeresztvet nyerték.

— **A párisi közkiállításról** a kiállítás tárgyak egy része már hazra érkezett. A kiállítási bizottság felosztott s a t. azok Harákányi Frigyes biztosalt visszaverték. Ez utóbbi a kiállítás magyar osztályáról a kormányhoz részletes jelentést fog felterjesztetni. Az ermekkel kitüntetett iparosok közt az ermek ünnepélyes kiosztása jövő évi január hó első napjában megy végbe Budapesten a világ nagy termében. Vidékre az ermek valószínűleg az ipar- s kereskedelmi kamarák útján fognak szétküldeni.

— **Új evi és látogató-jegyek** Kutasi Imre könyv- és könyvnyomtatás (fopiacz Sz. Nagy Károly-ház) a legelőször úrszámítás mellett — egyszerűtől a legdrágább kiállításig — készítettnek. Megrendelések írt. Csáthy Károly és Schwartz Máté papírkereskedésében is elfogadjatnak.

— **Oh, a szegény gyöngö te!** — mondogja magában a földjülatu öreg asszony, — bizony megszakad beléd!

En nem bírok elérkeznyülés nélkül reá gondolni, ha eszembe jut, mit kellett e szegény ifju nőnek kiállnia. Testben lélekben ösztöretve, melében az eles nyiló fájdalommal, s ama még rettenesebb erkölcsi fájdalommal, mely naponként elkövetett lealacsonyító tettenek tudatából származott. Idegen szüntelen fellegázva örökös izgatottságban, mily élete volt e szép fiatal lénynek.

Lázasan számítgatott, szüntelen s rakagatta felre a krajczárokat, forintokat s mikor elérkezett a hónap vége, éppen annyit gyűjtött össze, hogy a prológusára elég volt. Kineses Gábor ur eltalálta.

— **Még jobban kell** takarékoskodnom, még jobban megszorítani minden kiadást! — sohajtott föl lázasan, reszkette Etelka.

(Folyt. köv.)

A „Debreczeni Ellenőr” tárcsája.

Egy kis hivatalnok család.

Elbeszélés.

Vértési Arnoldtól.

(Folytatás.)

X.

Ha nekem az volna a dolgom, hogy bölcse tanácsokat adjak házassaladó ifjak és hölgyek számára, tán így szólnék: Vigrázzatok, az elmentétek vozzák egymást, kedvező konstelláció a szerelemre, de veszedély lehet a házassá elre nézve.

Meglehet, hogy azt is mondanám! Meg ne zavarják az egymást, ne legyen a félt minden, a ki egyedül ad irányt, parancsot és intés mindent s ne legyen a nő csupán csak a gyámság alatt tartogatott, talán dédelgetett, kényeztetett, de mindig engedelmességre utalt gyermek. Legyen a bizalom kölcsönös. A ki félti és hallgatni megtanult, annak ajkát nem nyitja ki aztán néha a legforróbb csók sem.

Talán még többet is mondanék; de minek? A gazdag ember, ha elvesztette egy helyütt, megveszi magának jó pénzén más helyütt a boldogságot; a szegény meg nem ér rá a sok bajlódás közt ha-záat venni a jó tanácsnak.

Az anyagi gondok nem sokára eltereltek Karády Vilmos gyümélt is. Nem ért rá neje bubánatának, nyugtalanságának okait firkézni.

Ha bizalomra szoktatta volna nejét, ha nem retentti vissza, talán megtudta volna bizonyos ruhák történetét, melyeket most remegve dugdosott szegény Etelka. Azon pillanattól kezdve, midőn az elejtett szóból megtudta szegény nő, hogy a ruhák nem a férjétől kerültek, halálos felelem fogta el szívét. Úgy érezte, mintha már benne volna egy rettenetes halóban, mely mindinkább szorosabbra fűződik körűle.

Ő nyilvánosan viselte e ruhákat, mindenki szeme láttára Füreden! Mit tegyen? Szent isten, mit tegyen? Az aggodalom hideg veretke gyöngyözött homlokán.

Iszonyodva gondolt Kineses Gáborra, ki vele oly gyálasatos játékokot űzött. Megvetés és gyűlölet foglalt helyet szívében; de nem tudta, hogy mit tegyen. És férjének nem szólbott. Nem, nem, Vilmos máris gyanakszik. Etelka követte az első gondolatot, melyet

félháborodott lelke sugat neki. Pár hideg, buszke sorban fölcsillította Kineses Gábor urat, küldje el a ruhák számláját.

A legkeserűbb szemrehányásoknál, a leghevesebb elutasításnál is hatásosabb volt e pár sor. A gavalér látta, hogy itt minden hur elszakadt s nem is alkalmatlanokodott többé. Öszszeszedte a számlákat, lepecsetelte borítékba s elküldte Karádyénak.

De magában azt gondolta hozzá: — Jó, én nem megyek, hanem lesz idő, mikor majd te jössz én hozzám. Nincs még vége mindennek.

Gábor ur tudott számítani. Tudta, hogy azok a számlák nem lesznek bemutatva a férjnek. Tudta, hogy a pénzt valami jószívű szentál fogja előkeríteni, egyike azoknak, kik Karády Vilmos házában egy idő óta megfordulnak. Tudta, hogy az ilyen dámadóságtól leg alább 120 perzentet vesznek, éppen annyit, hogy soha életben ne törleszthesse a tartozást Karádyé s minden hónapban csak kétszáz forintot erofeszítéssel gyűjttesse össze a kamatot.

Már most, ha egy véletlen megszorítja a szép asszonyt havi közlőpénzt, mit csinál akkor? P. dig az a véletlen be fog következni; csak Kineses Gábor ertől függ. Csak egy kis aritmetika kellett hozzá.

